

³⁶Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek!" Ezeket mondta Jézus, majd eltávozott és elrejtőzött előlük. ³⁷Noha ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek benne, ³⁸hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amely így hangzik: "Uram, ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karjának ereje ki előtt lett nyilvánvalóvá?" ³⁹Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ezt is mondta: ⁴⁰"Megvakította a szemüket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket." ⁴¹Ezeket mondta Ézsaiás, mert látta az ő dicsőségét, és órála szólt. ⁴²Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne, mégsem vallottak színt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából; ⁴³mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.

Kedves Testvéreim!

Elérkeztünk a vízkereszt utolsó vasárnapjához. A jövő héttel kezdetét veszi a böjtelő időszaka. Most egy pillanatra tekintünk vissza: miről is szól/szólt vízkereszt? Isten dicsősége láthatóvá válik a világban. Epifánia, megjelenés. A napkeleti bölcsek a csillag kicsi fényessége után rátalálnak betlehemi szállásán a világ világosságára, akiről Isten később a megkeresztelése során kijelenti: ez az én szeretett fiam, majd ő maga is nyilvánvalóvá teszi, a kánai menyegzőn, hogy nem csupán légből kapott az előbbi üzenet, vele valóban számolni kell. A világ világossága, akit sokszor nem ismer meg a világ, akire ha ránéznek, sokszor csak a felszint látják, pedig a kép mögött sokkal több van, mint ami elsőre látszik.

Mai alapigénk elején Jézus magáról beszél, amikor azt mondja: *amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek!*

Amíg Jézus itt a földön járt rengeteg csodát, jelet tett. Miután a vizet borrrá változtatta, még számtalan esetben mutatta meg, hogy ő több mint egy egyszerű ember. Hogy ő, isteni hatalommal teszi, amit tesz. János az evangéliumban, amíg a mai alapigéhez ér elmondja, hogy Jézus meggyógyított egy fiút, és egy 38 éve béna embert. Megvendégel ötezer embert, és lecsendesíti a tengert, a vakon született embernek megnyitja a szemét, és feltámasztja Lázárt. Gyakorlatilag az összes olyan csodát megteszi, amit a próféták a messiással kapcsolatban megírtak. A reakció minderre három féle: nem hisznek benne. Hisznek benne, de nem merik vállalni, és a harmadik, ami már csak a húsvét utáni hitre jellemző, hogy hisz és ezt a hitét másokkal is megosztja.

Nézzük az elsőt.

Azt mondják, hogy a mai ember annak hisz, amit maga lát, átél, megtapasztal. Azt mondjuk, hogy a világban vannak törvényszerűségek, amiknek meg kell felelni. Ami ettől eltér az csalás, szemfényvesztés.

Gyerekkoromban tátott szájjal bámultam a bűvészeket. A nagy Rodolfót, amint a legkülönbözőbb trükkökkel tanított mindenkit: „tessék, kérem a kezemre figyelni, most kezdek el csalni”. Rodolfo néhány trükkjét leleplezte, nekünk is volt otthon egy bűvészdobozunk a trükkök leírásával.

Azt mondjuk, ha hihetetlen dologról hallunk: hiszem, ha látom. És amikor látjuk, akkor nem hisszük. Miért? Azért mert a kezére nézünk, és nem az egész embert figyeljük. Rodolfo legnagyobb trükkje az volt, hogy irányította a figyelmet. Oda néztünk, ahová ő akarta.

Ma a világ legnagyobb csele, hogy irányítja a figyelmet. Oda ahová akarja. Irányítottak vagyunk, mert hagyjuk magunkat irányítani. Jézus megmutatta nekünk a legnagyobb csodákat, és mi mit teszünk? Keressük a trükköt, keressük a kikapukat: Mert sokkal egyszerűbb azt elhinni, hogy a tanítványok faoszlopokat helyeztek a vízbe, amin Jézus is átkelhetett a túlsó partra, mint azt, hogy ő a vízen járt. Sokkal logikusabb az a megoldás, hogy lázár 4 napig tetszalott volt, mint az, hogy Jézus föltámasztotta. Ez nem fér bele a logikába, ez nem fér bele az eddigi elképzeléseinkbe.

³⁷Noha ennyi jelt tett előttük, mégsem hittek benne, ³⁸hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amely így hangzik: "Uram, ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karjának ereje ki előtt lett nyilvánvalóvá?" ³⁹Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ezt is mondta: ⁴⁰"Megvakította a szemüket, és megkeményítette a szívüket, hogy szemükkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket."

Néhány hete áramszünet volt. Teljes sötétségbe borult a lakás és a környék. Mivel néhány percig nem történt semmi elkezdtünk a zseblámpa után kutatni, ami persze nem volt meg. Aztán jött az újabb ötlet: a gyertya. Az volt is, csak éppen gyufát nem találtunk, amivel meggyújthattuk volna. Végül azért előkerült egy. Hangulatos lett a lakás, és amikor percekkel később felkapcsolódott a lámpa, akkor hirtelen elvakított bennünket a sok fény. Nem akartuk, jobb volt nekünk a sötétben a kis gyertyáinkkal.

Valami ilyesmi történhetett ott Izraelben. Annyira hozzászórtak a kicsi fényekhez, hogy nem igényelték a nagy világosságot, amit Jézus hozott.

Azt mondják, hogy egy új dolog megszokásához, ahhoz, hogy berögzüljön és szokássá váljon kb. hat hét kell. 40 nap.

János Ézsaiás prófétát idézi, aki arról beszél, hogy azért nem hisznek mert Isten megkeményítette a szívüket. Mit ért ez alatt a próféta? Pontosan ezt a hozzászokást.

Egy kis történet szerint: *A kisfiú szíve majd meghasadt, amikor kedvenc teknősét a kerti tavacska mellett mozdulatlanul és élettelenül a hátán fekvé találta. Az édesapja elkövetett mindent, hogy megvigasztalja:*

– Ne sírj kisfiam, csodálatos temetést rendezünk majd Mr. Teknősnek. Készítünk neki egy kis, selyemmel bélelt koporsót, megkérjük a temetkezési vállalkozót, hogy helyezzen a sírjára egy kis fejfát, amibe belevésik majd Mr. Teknős nevét. És minden nap friss virágot tetetünk a sírjára, sőt még egy kis cölöpkerítést is készítettünk köré. A kisfiú szemében felszáradtak a könnyek, és fellelkesült a tervtől. Amikor már minden kész volt, és a gyász kíséret is összeállt – a papa, a mama, a dajka, a kisfiú mint a főszírtató –, méltóságteljesen elindultak a tavacska felé, hogy elhozzák a tetemet. De az eltűnt. Hirtelen meglátták azonban Mr. Teknőst, amikor az felbukkant a medence mélyéből, miközben boldogan úszkált körbe-körbe. A kisfiú keserű csalódottsággal nézett barátjára, majd megszólalt: – Öljük meg!

A kisfiú hozzászoktatta magát a gondolathoz: halott a barátja. És ez a gondolat kerítette hatalmába. Nem tudott tőle elszakadni. És már annyira megerősödött benne, hogy annak sem tudott örülni, hogy barátja mégsem halt meg. Keményszívűség: azt jelenti, hogy annyira hozzászoktatom magam ahhoz a gondolathoz, hogy Isten nélkül is lehet élni, hogy amikor ő odalép mellém, már akkor sem tudom elhinni, nem tudom megfogni a kezét, és így ő sem tud mit kezdeni énvelem. Nem vagyunk-e sokszor így?

Egy egyszerű példa: karácsonykor azt mondjuk a gyerekeinknek, hogy az ajándékot a Jézuska, vagy az angyalkák hozzák. Hozzászoktatjuk őket egy gondolathoz. Aztán később elveszük tőlük ezt a csodát. Miért? Mert mi magunk sem hiszük el, hogy minden amit kapunk, még azok a dolgok is, amit egymástól kaphatunk Isten ajándékai. Csodálatlanítunk. Mert nem látjuk meg az igazi lényegét.

Vagy épp meglátjuk, de félünk ezt bevallani és ez a második lehetőség, amelyről alapigénk ezt mondja:

⁴²*Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne, mégsem vallottak színt a farizeusok miatt, nehogy kizárják őket a zsinagógából;* ⁴³*mert többre becsülték az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét.*

Voltak, akik hittek a szemünknek, voltak, akik hittek a csodáknak, a jeleknek, amelyeket Jézus tett. És elhitték azt, hogy valóban ő a megígért messiás. Belenéztek a fénybe, és talán jó mélyen a szívükbe zárták.

Néhány évvel ezelőtt egy Afriából érkezett teológiai professzor mondta, aki Hollandiában tanult: úgy vettem észre Európában ciki keresztyénnek lenni.

Ma az európai, a magyar keresztyénségnek, nekünk a legnagyobb problémánk, hogy ciki keresztyénnek lennünk.

Miért? Alapigénkben János megfogalmazza ezt: mert többre becsüljük az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét. Félünk, félünk emberek ítéletétől.

Emlékszem az első osztálytalálkozónkra. Amikor a teremben ültünk és elkezdtünk beszélni arról, hogy kivel mi történt az elmúlt öt évben, ki mit csinál most. És nekem be kellett vallanom: teológiát tanulok, lelkész leszek. És aztán hányan jöttek oda, nem is tudtuk rólad, hogy te ilyen, keresztyén vagy. Igen nem tudták, mert nem mondtam, mert ciki volt, mert nem beszéltem róla. Aztán kiderült erről is, arról is, hogy hát tulajdonképpen ők is.

Miért nem került szóba? Mert támadási felület. Az ördög legnagyobb kísértése ez: hallgasd el, abból nem lehet baj. Elég, ha te tudod, nem kell másoknak is az orrára kötni.

Többre becsüljük az emberektől nyert dicsőséget, mint az Isten dicsőségét, ezért Isten dicsősége nem is jelenik meg az életünkben. Nem mutatja meg magát.

De lehetséges egy harmadik eset. Amiről Jézus az elején beszélt: ³⁶*Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek!"*

A világosság fiait, akik nem rejtik véka alá, hogy hisznek. Hisznek abban, hogy Jézusban az Isten dicsősége jelent meg ebben a világban. Hiszenk, mert látták ezt a dicsőséget. 40 nap, amíg az ember hozzászokik ahhoz, hogy ne csupán Istenhez tartozzon, de Istenhez tartozónak is vallja magát. Családban, munkahelyen, barátok között. Nem téríteni kell szép szavakkal, az igen nem erről szól, hanem egyszerűen nem leplezni azt, hogy kihez tartozunk. Azt olvassuk, hogy miután Jézus ezeket mondta eltávozott és elrejtőzött előlük. Jézus ma is ebben az elrejtőzködésben van. A 40. nap feltámadása után felhő takarta őt el a tanítványok szeme elől. De amint elrejtőzködött, a tanítványok kezdték a tőle kapott világosságot megosztani. Ahogy az oltár előtt felolvasott ígében hallhattuk Pétertől: *Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.*

Péter látta Jézus dicsőségét, mert ott volt vele, kitette magát a világosságnak és ő maga is sokaknak ragyogta tovább ezt a fényt.

Mi kiteszük-e magunkat Jézus dicsőségének? Engedjük-e, hogy hasson ránk, és hasson rajtunk keresztül? Töltekezzünk nap, mint nap. És sugározzuk tovább a tőle kapott fényt!